

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118209198
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4118209198.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci navrhovateľky: Q. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom L., X. č. XXXX/XX, zastúpená J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., X. č. XXXX/XX, proti povinnej platiť výživné: J. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom L., X. č. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Mariánom Dobišom, advokátom so sídlom Sládkovičova 1, Nitra, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní osoby povinnej platiť výživné, proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k.9Pc/19/2018-77 zo dňa 13.11.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného, o zročnom výživnom a trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresnom súde v Nitre 08.08.2018 domáhala určenia výživného od svojej matky ako osoby povinnej platiť výživné v sume 130 eur mesačne dôvodiac tým, že jej rodičia sú rozvedení, matka sa po rozvode odsťahovala zo spoločnej domácnosti a od 01.07.2018 jej neprispieva na výživu ničím s odôvodnením, aby sa o ňu postaral otec. Pretože po skončení strednej odbornej školy pokračuje na nadstavbovom štúdiu na SOŠ gastronómie a cestovného ruchu v Nitre, je výživou odkázaná na svojich rodičov, z ktorých len otec si voči nej plní vyživovaciu povinnosť, preto žiadala aby bola matke ako povinnej osobe určené platiť jej výživné vo výške 130 eur mesačne.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľky a rozhodol že matke navrhovateľky ako osobe povinnej platiť výživné, uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky výživným v sume 80 eur mesačne, ktoré výživné je povinná platiť k rukám navrhovateľky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počínajúc dňom 08.08.2018. Zročné výživné za obdobie od 08.08.2018 do 13.11.2018 vo výške 226,66 eur je povinná zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 30 eur k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy k 15-temu dňu v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2,4, 5, § 75 ods. 1,2 § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 234 ods. 4 CSP ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že návrh navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti zo strany jej matky bol podaný čiastočne dôvodne. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 04.04.2018 č. k. 11P/327/2017-44, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.04.2018, bolo manželstvo rodičov navrhovateľky J. T. a J. T. rozvedené. Z manželstva pochádzali dve deti, maloletá S. T., nar. 09.12.2002, ktorú súd zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej S. výživným v sume 80 eur mesačne k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode. Navrhovateľka v čase rozvodu rodičov už nadobudla plnoletosť a preto súd konanie v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči nej zastavil. Navrhovateľka

si preto podala návrh na určenie výživného voči svojej matke, s ktorou nežije v spoločnej domácnosti a ktorá si voči nej neplní dobrovoľne vyživovaciu povinnosť. Súd zistil, že navrhovateľka je študentkou nadstavbového štúdia na SOŠ gastronómie a cestovného ruchu v Nitre, čo preukázala potvrdením zo školy, a teda štúdiom sa pripravuje na budúce povolanie. S návštevou školy má výdavky spojené s cestovným do školy - autobus L. - V., obedy mesačne 40 eur, študijné materiály a pomôcky približne 15 eur mesačne. Okrem toho má výdavky na oblečenie, obuv, stravu a hygienické potreby, nevlastní žiadny majetok a nemá žiadny pravidelný príjem. Mimoriadne výdavky boli spojené so záverečnými skúškami v júni 2018, ktoré hradil otec (v hodnote približne 210 eur), s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka sa pripravuje na budúce povolanie nadstavbovým štúdiom. Od júla 2018 jej matka neprispieva na výživu, preto súd návrh považoval za dôvodný. Súd pri určení výživného prihliadol na to, že navrhovateľka je študentkou strednej školy, má náklady spojené jednak so štúdiom, ale finančné prostriedky potrebuje aj na úhradu iných potrieb, pričom nemá žiadny pravidelný príjem. Súd pri určovaní výživného neprihliadol na tvrdenie matky, že navrhovateľka môže mať príjem z brigád, nakoľko príjem z brigád nemožno považovať za stály a pravidelný príjem a navyše navrhovateľka navštevuje strednú školu, a teda sa pripravuje na svoje budúce povolanie. Je povinnosťou rodiča plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k dieťaťu až do času, kým nie je schopné samé sa živiť a z dôvodu, že navrhovateľka ešte neukončila prípravu na svoje povolanie, v štúdiu pokračuje, vyživovacia povinnosť rodičov trvá. Matka navrhovateľky ako osoba povinná platiť výživné je riadne zamestnaná a z predloženého rozpisu jej príjmu vyplýva, že za posledný rok mala príjem vo výške priemerne 466,52 eur mesačne. Je rozvedená a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej S. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorú má v osobnej starostlivosti na ktorú poberá mesačný prídavok vo výške 23,68 eur. Súd dospel k záveru, že výživné vo výške 80 eur mesačne je primerané vzhľadom na potreby navrhovateľky, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej, pričom vyživovaciu povinnosť má aj otec navrhovateľky, s ktorým navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti. Súd zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že otec navrhovateľky prispieva na výživu mal. S., ktorá je zverená do osobnej starostlivosti povinnej, výživným v sume 80 eur mesačne, pričom v súčasnosti je dočasne práceneschopný a má príjem - nemocenskú dávku v sume 230 až 250 eur. Súd určil povinnej platiť výživné 80 eur mesačne od 08.08.2018, t. j. od podania návrhu a nie ako žiadala navrhovateľka od 01.08.2018 z dôvodu, že k určeniu výživného na plnoleté dieťa môže dôjsť najskôr odo dňa podania návrhu. Vo zvyšku (do sumy 130 eur mesačne) návrh zamietol. Zároveň určil ročné výživné od 08.08.2018 (podanie návrhu) do 13.11.2018 (vyhlásenie rozsudku) v sume 256,66 eur, ktoré povolil povinnej zaplatiť v mesačných splátkach po 30 eur k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy k 15-temu dňu v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd výšku splátky 30 eur mesačne určil vzhľadom k súčasnému príjmu povinnej a k ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie povinná, ktorá napadla rozsudok v celom rozsahu z dôvodov, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ h/ / CSP). Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne aby zmenil rozsudok tak, že povinnej určí výživné v nižšej sume a povolí jej ročné výživné zaplatiť v nižších splátkach. V dôvodoch odvolania uviedla, že z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd sa pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti zameral primárne na posudzovanie možností, schopností a majetkových pomerov povinnej ako matky oprávnenej. Posudzovaním možností, schopností a hlavne majetkových pomerov otca oprávnenej, s ktorým žije v spoločnej domácnosti sa však súd v princípe nezaoberal, pričom táto povinnosť priamo vyplýva z ustanovení § 62 až 65 Zákona o rodine. K jeho schopnostiam a možnostiam len konštatoval, že je v súčasnosti práceneschopný a poberá nemocenskú dávku v sume 230 až 250 eur. Dôležité však bolo posudzovať aj majetkové pomery otca oprávnenej. V súvislosti s posudzovaním možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov v rámci rozhodovania o vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu poukázala na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici prezentovaný v rozsudku 3. apríla 2012, sp. zn. 14CoP/15/2012 a Krajského súdu v Žiline prezentovaný v rozsudku z 27. októbra 2016, sp. zn. 9CoP/52/2016. Minimálne z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. L., predloženého v konaní povinnou vyplýva, že otec navrhovateľky má väčší nehnuteľný majetok v porovnaní s ňou, ktorá nemá možnosť užívať nehnuteľnosť, hoci je jej spoluvlastníkom, nakoľko ju užíva navrhovateľka a jej otec, avšak na úhrade úveru z ktorého sa financovala kúpa a rekonštrukcia nehnuteľnosti sa podieľa aj ona. Namietala, že súd nezisťoval ani súčasný hnutelný majetok otca navrhovateľky, ktorý je vlastníkom osobného motorového vozidla továrenskej značky KIA SPORTAGE, zakúpené v roku 2016 za sumu vo výške 5.650,00 eur. Súd v tejto

veci rozhodol o výživnom napriek tomu, že nemal riadne preukázané majetkové pomery oboch rodičov. Namietala, že výška výživného je pre ňu neprimerane vysoká, preto je schopná platiť navrhovateľke výživné najviac 60 -70 eur mesačne. Zároveň aj zročné výživné v splátkach po 30 eur mesačne, ktoré má platiť spolu s bežným výživným nie je schopná platiť a preto splátky navrhla vo výške 10 až 20 eur mesačne.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu povinnej žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedla, že súd sa dostatočne zaoberal majetkovými pomermi oboch rodičov. Súdu boli predložené všetky dôkazy o príjmoch jej otca za obdobia roku 2017 a 2018, z ktorých vyplýva, že jeho príjem v minulosti nebol vysoký, preto sa v roku 2017 rozhodol zamestnať, no toto zamestnanie musel ukončiť z dôvodu zdravotného stavu, ktorý u neho pretrváva počas celého roka 2018 a jeho súčasný príjem predstavuje sumu 230 až 250 Eur, nakoľko je aj naďalej práceneschopný. Nesúhlasí s tým, že povinná nemá možnosť užívať nehnuteľnosť, ktorej je spoluvlastníkom, pretože sama sa rozhodla odsťahovať. Povinná podala 24.07.2018 návrh na súd na vyporiadanie BSM v ktorom žiada od otca za svoj podiel sumu 34.750 eur a ak by tak súd rozhodol, otec by si musel zobrať úver a nebol by schopný ju finančne podporovať. Pokiaľ ide o motorové vozidlo KIA SPORTAGE to nie je vo vlastníctve otca. Aj napriek tomu, že otec nemá súdom určené výživné, hradí všetky jej výdavky, poskytuje jej bývanie a tým si plní svoju vyživovaciu povinnosť voči nej. Na rozdiel od matky, ktorá si svoju vyživovaciu povinnosť neplní v rozsahu určenom súdom, pretože jej posielala len výživné v sume 70 eur mesačne. Nesúhlasí s určením nižšieho výživného ani nižších splátok vzhľadom na životnú úroveň matky, ktorá si mohla dovoliť ísť v lete 2018 s mal. dcérou a priateľom na dovolenku (Roháče a Švajčiarsko). Povinná pracuje ako pomocná sila v kuchyni v základnej škole s minimálnou mzdou, ktorá sa každý rok zvyšuje a preto by mohla byť schopná nielen platiť určené výživné ale aj splácať zročné výživné v určených splátkach po 30 eur mesačne.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ a § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie ani na zmenu napadnutého rozsudku a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol, nebol napadnutý odvolaním (tento mohla odvolaním napadnúť len navrhovateľka v neprospech ktorej bolo týmto výrokom rozhodnuté §359 CSP), preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal výrok, ktorým bola matka navrhovateľky zaviazaná prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80 eur mesačne od 08.08.2018, ďalej výrok o výške splátok zročného výživného a v nadväznosti na to i výrok o trovách konania

6. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti je vecne nesprávny, nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní. Nesprávnym rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k znemožneniu realizácie procesných práv strán sporu v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, čo je dôvodom pre ktorý odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP).

7. Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní nemôže podľa § 363 CSP uviesť a namietat konkrétne nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany v konaní na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany.

8. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí logicky vyplývať z právnej normy, prípadne z ďalších úvah uvedených v rozhodnutí (myšlienkových krokov). Súd je tiež povinný vyrovnáť sa s

argumentmi strán, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci, teda uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov.

9. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

10. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nedostatok tohto obsahu sa môže prejavíť v nezrozumiteľnosti a tým aj nepreskúmateľnosti dôvodov, prípadne nedostatku dôvodov, čo nedáva podklad pre výrok. Pritom nie je rozhodujúce, že výrok by bol pri správnom odôvodnení správny. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces a táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

11. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky sa vyššie uvedenými právnymi závermi neriadil a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, pretože neobsahuje podstatné náležitosti kladené týmto zákonným ustanovením na súdne rozhodnutia.

12. V prejednávanej veci sa navrhovateľka návrhom podaným na prvoinštančnom súde dňa 08.08.2018 domáhala určenia vyživovacej povinnosti voči svojej matke ako osobe povinnej platiť výživné vo výške 130 eur mesačne z dôvodu, že je ako študentka stredného odborného učilišťa odkázaná výživou na svojich rodičov, z ktorých si len otec voči nej plní zákonnú vyživovaciu povinnosť (býva s ním v spoločnej domácnosti a hradí jej všetky potreby), zatiaľ čo matka si svoju povinnosť riadne neplní a to od 01.07.2018, kedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a prispela jej len sporadicky.

13. Z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov, ktorá trvá až do doby, kým dieťa nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov, uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Ako okolnosť, počas ktorej trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa akceptuje štúdium. Pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa (pojem sústavná príprava na povolanie) a vychádza sa z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom nezaniká po dobu štúdia, pokiaľ v ňom dieťa riadne pokračuje a to až do jeho dokončenia. Schopnosť dieťaťa samo sa živiť nezávisí teda ani od dosiahnutia určitej vekovej hranice, napr. plnoletosti, ale iba od toho, či dokáže svoje potreby samostatne z vlastných zdrojov uspokojovať.

14. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výšky výživného prihliada na jednej strane na odôvodnené potreby oprávneného a na druhej strane na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre náležité zhodnotenie schopností, možností a majetkových pomerov na strane povinného je potrebné zistiť nielen aktuálne príjmy povinného rodiča, jeho osobné a majetkové pomery vo všeobecnosti, s prihliadnutím na životný štandard, okruh iných vyživovacích povinností, ako aj zistiť uvedené skutočnosti aj na strane druhého rodiča plnoletého dieťaťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť.

15. Rozhodujúc o odvolaní v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je preskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Pri určení výživného súd vychádzal z príjmu matky ako povinnej vo výške 466,52 eur mesačne s prihliadnutím na to, že má zverenú do osobnej starostlivosti maloletú sestru navrhovateľky. Súd však nijako nezhodnotil majetkové pomery matky navrhovateľky (z odôvodnenia rozsudku to nevyplýva). Napriek tomu, že pri určení výživného na plnoleté dieťa sa musí prihliadať na pomery oboch rodičov, súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku riadne nezhodnotil ani pomery na strane otca navrhovateľky. V dôvodoch uviedol len to, že je dočasne práceneschopný a poberá nemocenské dávky 230 až 250 eur mesačne, bez toho, že by uviedol, od kedy je práceneschopný a či nemocenské dávky považoval za jeho jediný zdroj príjmu a od kedy, čo je významné z hľadiska zistenia, či sa jeho doba práceneschopnosti kryje s dobou za ktorú súd určil

matke povinnosť platiť výživné . Súd nijako nevyhodnotil okolnosti podstatné pre určenie výživného, napriek tomu, že mal v spise listiny napr. pracovnú zmluvu otca zo dňa 16.10.2017, jeho príjem za január a február 2018, žiadosť otca o ukončenie jeho pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa k 30.06.2018, potvrdenie Okresného úradu Nitra o zmene doby pozastavenia prevádzkovej živnosti otca navrhovateľky do 01.07. 2018, rozhodnutie Sociálnej poisťovne o dočasnej pracovnej neschopnosti otca od 11.02.2018, daňové priznanie otca za rok 2017, listiny o jeho výdavkoch (plyn, elektrina, pôžička, daň z nehnuteľnosti, miestny poplatok za komunálny odpad, list vlastníctva č. 148 pre kat. úz L., v ktorom sú obaja rodičia navrhovateľky vedení ako spoluvlastníci, osvedčenie o evidencii motorového vozidla, výpisy z účtu v banke o platbách) . Tieto listiny podľa zápisnice z pojednávania súd prvej inštancie síce oboznámil a v rozsudku ich uvádza ako vykonané dôkazy, ale v dôvodoch rozsudku ich nijako nevyhodnotil, čo je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP.

V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia a vedú k jeho zrušeniu.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia ani požiadavke jeho presvedčivosti nezodpovedá taký postup súdu, podľa ktorého v dôvodoch rozhodnutia súd bez ďalšieho poukáže iba na všeobecné závery bez toho, aby uviedol konkrétne zistenia, vyplývajúce z vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie sa nezaoberal dôvodmi, na základe ktorých uložil matke navrhovateľky povinnosť platiť výživné v sume 80,- eur, tieto nijakým spôsobom nešpecifikoval, nevymedzil a to najmä s poukazom na vykonané dokazovanie a tvrdenia účastníkov konania. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie taktiež nie je možné zistiť, prečo suma 80,- euro mesačne zodpovedá možnostiam a schopnostiam matky ako aj výška povolených splátok, zároveň s porovnaním majetkových a osobných pomerov otca navrhovateľky, keď tieto v dôvodoch nijako nevyhodnotil. Súd prvej inštancie z doposiaľ vykonaného dokazovania vôbec nevyvodil právne závery. Navyše z odôvodnenia súdu prvej inštancie nie je vôbec zrejmé, z akej výšky príjmu otca vychádzal. Pokiaľ v odvolaní matka navrhovateľky namietala nedostatočný príjem, pre ktorý nemôže plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke v určenom rozsahu 80 eur mesačne, odvolací súd dodáva, že každý rodič bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery musí vždy, aj keď na úkor svojho minima zabezpečiť výživu dieťaťa v minimálnom rozsahu, t.j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktorá povinnosť mu priamo vyplýva z ust. § 62 ods. 3 Zák. o rodine. Preto zákonom stanovenú minimálnu výšku výživného nemôže súd ani z dôvodu , že rodič dieťaťa je sám sociálne odkázanou osobou, znížiť alebo neurčiť.

17. V ďalšom konaní, súd doplní dokazovanie pre riadne zistenie skutkového stavu a to najmä tým, že riadne vypočuje oboch rodičov navrhovateľky, za účelom náležitého zistenia ich osobných, majetkových a zárobkových možností, zhodnotí dokazovanie vykonané oboznámením listín a až po takomto doplnení dokazovania v naznačenom smere opätovne o návrhu navrhovateľky na určenie výživného rozhodne. Súd prvej inštancie svoje nové rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby spĺňalo nároky kladené na súdne rozhodnutia Civilným sporovým poriadkom a rozhodne aj o náhrade trov celého konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).